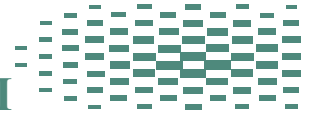

MESUT ULUTAŞ EĞİTİM VE TOPLANTI SALONU AÇILDI

Şubemizin Mesut ULUTAŞ Eğitim ve Toplantı Salonu açılışı 16 Nisan 2011 tarihinde Mesut ULUTAŞ'ın ailesinin, dönem arkadaşlarının ve EMO Başkanı Cengiz GÖLTAŞ'ın katılımıyla gerçekleştirildi. 27 Aralık 1988 tarihinde kaybettiğimiz Mesut Ulutaş, EMO 30. Dönem Yönetim Kurulu'nda üye olarak görev aldı. EMO İzmir Şubesi çalışmalarına 1975 yılından itibaren aktif olarak katılan Ulutaş, EMO İzmir Şubesi'nin 14.Dönem Yönetim Kurulu Üyeliği, 15.Dönem Yönetim Kurulu Başkan Yardımcılığı, 16.Dönem Yönetim Kurulu Yazman Üyeliği ve 17. Dönem Yönetim Kurulunu Başkanlığı görevlerini almıştı. Ulutaş, EMO İzmir Şubesi Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini sürdürürken, 27 Aralık 1988 tarihinde geçirdiği kalp krizine bağlı olarak aramızdan ayrıldı.

Açılışa katılanların görüşlerini sizlerle paylaşarak bir kez daha kendisini saygıyla anıyoruz.

Cengiz GÖLTAŞ : “Örgütsel bünyemiz içerisinde uzun yıllar mücadele birikim ve deneyimiyle bugünlere geldik. Bütün bu çalışmalarımızı tarihsel bir miras üzerinden yürütüyoruz. Bu tarihsel mirasda 68'lerden bugüne ülkemizdeki bütün toplumsal değişimlerde bütün kırılmalarda EMO ve TMMOB Türkiye tarihsel sürecindeki kararlı, emekten, demokrasiden, barıştan yana, adil bir gelir dağılımından yana tutuma sahip bir örgüt. Bu örgütte Teoman Öztürklerin, Bedri Karafakioğulları'nın Aleaddin Anahtarcıların, Ulutaşların, Serhat Özyarların, Hasan Balıkçıların geleneği var. Tabi ki tartışmalar olur, ayrışmalar olur ama bazı isimler vardır ki bu grupsal çekişmelerin tartışmaların dışında anılırlar. Onlar varlıklarıyla, o örgütü ne kadar korudukları kolladıkları ve geleceğe taşıdıklarına dair anılırlar. Mesut Abimiz böyle bir insandı. Örgütümüzün devrimci-demokrat mücadele geleneğinin ve meslek mücadelesinin bir çınarıydı. Anısı önünde saygı ile eğiliyorum.”

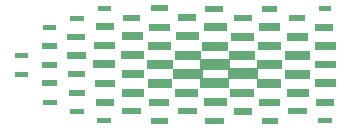
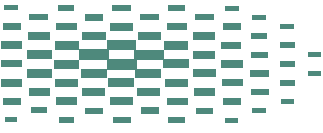
Abdullah ŞAVKLI: “Denizli Şubemize kazandırmış olduğumuz eğitim ve toplantı salonu bazında bir açılış düşüncemiz oluşmuş iken Mesut'u unutamazdık. Önemli olan tüm bu süreçlerde 80'li yıllarda toplumda oluşan depolitizasyon ortamında EMO örgütlülüğünün korunması, toplumsal mücadelenin o zor koşullarda verilmesi idi. İzmir Şubemizin Balıkesir'den Antalya'ya kadar oldukça geniş bir alanı vardı. Böyle bir alanda temsilcilik yapılarının fonksiyonları son derece önemliydi. Tabi örgütlülüğün güzel anıları vardı. Özellikle bu yerin alınmasında Mesut'un çok büyük katkısı vardı. Kendisini saygıyla anıyorum.”

Mustafa Macit MUTAF : “Aslında Mesut ULUTAŞ'ı anmak demek sadece bir dostumuzu bir eşimizi bir arkadaşımızı anmak anlamına gelmiyor. Bence bir dönemi, bir anlayışı 12 Martları, 12 eylülleri, dünyayı yönetmek iddiası bulunan bir grubun yaşadıklarını, devrimciliği, bir anlayışı yorumlamak anlamına geliyor. Mesut Ulutaş'la birlikte yönetimde bir yönetici nasıl olur böylesi bir örgüt nasıl yönetilir nasıl dayanışma içerisinde olur onu gördüm. Rahatsızlığı dönemi de yine bizim Odada dayanışmayı, paylaşmayı arkadaşlığı, dostluğu geliştiren bir örnek olmuştur. Mesut'u bizi birleştiren değerlerden birisi olarak görüyorum ve anısı önünde saygı ile eğiliyorum.”

Cengiz SÜZÜK : “12 Eylül'ün sonrasında okuduğumuz okullardan Anadolu'ya dağıldık. 12 Eylül'de Odaların kapatılması büyük baskı sürecinde Abdullah Bey temsilci iken hiç aksamadan Denizli Temsilciliği Oda işlevlerini yerine getirdi. O dönemde sık sık İzmir ile bizim şubemiz olduğu için diyalogumuz oluyordu ve İzmir'de görev yapan Mesutların grubunun döneminin zamanında neredeyse her ay-onbeş günde bir muhakkak ya biz giderdik ya onlar temsilcilikleri ziyaret ederlerdi. Onun çalışkanlığı, iyi niyeti bize örnek oldu. Çok saygı duyduğum biridir. Etkisi ve bilgisiyle bizi eğitti.”

Veli Yıldırım : “Bizi burada bu şekilde toplayan Mesut Abimize çok teşekkür ederim. Böyle bir örgütün üyesi olmaktan gerçekten gurur duyuyorum. Tabi biz okulu bitirir bitirmez heyecanla geldik. O günden bugüne Odayla bağımız kopmadı. Hep bir şeyler vermeye çalıştık. Bütün arkadaşlarımızın da çok şey verdiğine inanıyorum. Biz hakikaten İzmir'deki genel kurullara bir bayram havasında çok iddialı çekişmeli giderdik. Gerçekten çok heyecanlı günlerdi. Mesut Abi hep bizi birleştirirdi. Yine bugün bizi burada birleştirdi. Kendisini rahmetle anıyorum.”

Seyit Ali GÜRSOY : “Mesut Bey'in Odada yöneticilik yaptığı dönemde biz hem mesleği öğrenmeye çalışıyorduk hem de Oda yapısının mesleğimizin üzerindeki duruşunu, yerini anlamaya çalışıyorduk. Bizim şansımız TMMOB 12 Eylül darbesinde dirençli durabilmiş bir rörgüttü. Odacılık başka birşey bir hastalık sanırım. Eminim ki buradaki arkadaşların hepsi birer bedel ödemiştir kimisi az kimisi çok. İnsan olabilmek bedel ödemedi olmuyor. Bunu öğrendik, örgütlülüğü öğrendik, hayata bakmayı dünyaya bakmayı öğrendik. Mesut Beyde bunun çok güzel örneğini vermiş bize örnek oluşturmuş bir kimlik.”

Ali Rıza VEREL : “ Sarayköy'de jeotermal santralinde çalıştığım için odaya coğrafi olarak çok yakın değildim, ara sıra uğrayabiliyordum. Bir haber geldi başkan ekibiyle birlikte santrale gelecek. Benim için çok büyük bir mutluluktan büyük heyecandı. Mesut Bey 1986 yılında geldi. Tabi bende yeni müdürüm orda. Başkanı görünce büyük heyecanla karşıladım ama baktım ki gayet mütevazı. Ondan sonra sağolsun Mesut Beyin de çok mutlu olduğunu anladım. Böyle bir anım var. Minnetle anıyorum.”

Sırdaş KARABOĞA: Ben Mesut Ulutaş'ı 12 Eylül'den sonraki dönemde tanıdım ve vefat ettiği güne kadar çok ortak yönlerimiz oldu.

Mesut'un rahatsızlığı döneminde Ankara'da karşılaştık. Mesut'un rahatsızlığında hastaneye gelmişler, muayene olacaklar. Yatalım mı yatmayalım mı, ameliyat olalım mı olmayalım mı şeklinde. Dedik hiç korkmadan ameliyat olabilirsiniz. Mesut ameliyata girdi ve ondan sonra ömrü son buldu. Uzun bir süre kendime gelemedim. Mesut'un hastaneye yattığı günlerde 22 aralıkta ben tekrar bir enfektüs geçirdim. İstanbul'da yatıyordum, odama gazete gelmiyor, sıkıştırıyorum niye gazete almıyorsunuz diye. Meğer o günlerde Mesut vefat etmiş gazetede boy boy ilanlar çıkıyor. Kaderin önüne geçilmiyor tabi ki.

Emin KARASİN : “Biz Mesut'la sanırım 30. Dönem Genel Merkez yönetim kurulunda beraber çalıştık. Bir dönem ben İstanbul'dan Mesut da İzmir'den Ankara'ya her hafta gelip gidiyorduk, tabi İstanbul ve İzmir'deki yoğunluğumuz dahil olmak üzere 2 yıl gidip geldik. Mesutla arkadaşlığımız geçmişe de dayanıyordu. Mesut hatırladığım kadarıyla bütün genel kurullarımıza katılırdı. Çalışmalarımıza katılır diyalogu aramızdaki birliği pekiştirmek için uğraşırdı. O birleşmeyi aramızdaki konsensüsü geliştirmek için Mesut'un ayrı bir çabası olurdu genel kurullarımızda. Mesut'un devrimci demokrat kişiliği yolumuza ışık tutsun.”

Asım RASAN : “Ben Mesut Ulutaşla birlikte çalıştım. Çok anlayışlı ve örgüte bütünlüklü bakan sen ben ayrımı yapmayan biriydi. Bunları hepimizi biliyoruz yaşıyoruz. Kaybetmemiz üzerine 22 yılı aşkın bir süre geçmesine rağmen bu anıları yükseltmeyi biliyoruz. Bizi de bu anılar getirdi buraya birleştirdi yine. Mesut kalp kriz geçirdikten sonraki süreçte hemen hemen bütün anı beraber geçirdik diyebilirim. Ama maalesef ki bu mücadeleyi aralık ayının sonlarına doğru kaybettik. Ama halende anılarının sıcaklığını duyuyorum ve duyacağımıza inanıyorum. Anıları hepimizin mücadelesine ışık tutsun.”

Fikri ŞAHİN: “Mesut benim için hem bir abi hem bir dosttu hem iş hem Oda arkadaşımı hem de komşumdu. Tabi çok anım var, ancak birisini anlatmam gerekirse; ben 77'de mezun olduktan sonra 80'e kadar Ankara'daydım. EMO'nun bazı komisyonlarında görev almıştım. İzmir'e geldikten sonra örgütlenme komisyonu adıyla bir komisyonda görev almıştık. Sonra o yazman ben de sayman oldum. Zordan zora açıköğretim kitapları alarak muhasebe nedir onları öğrenmeye çalıştık. Denizli'ye de çok seyahatimiz oldu. 2 şey içinde kıvanç duyuyorum. Oğlu meslektaşımız oldu kara kızı da inşaat mühendisi oldu.”

Recai SEYMEN: “Ben 1988 yılında İstanbul'dan Bodrum'a geldim, iş hayatına atıldım. 90'lı yıllarda Odayla içli dışlı olmaya başladık. Sonra Odanın ne kadar büyük olduğunu ve bu örgütlenmenin insanlara neler getirdiğini gördüm. Odacılık hakikaten güzel birşey. Mesut Bey gibi arkadaşların bu yolda bize önderlik etmeleri, bize ışık tutmaları şu anda Oda içinde çalışan değerli büyüklerimizin gençlere, arkadan gelenlere örnek olmaları anlamında çok güzel. Böyle bir konu yönetim kurulundagörüldüğünde Abdullah Bey anılarını anlattı ve bu salona Mesut Bey'in isminin verilmesini istedik. Bugünde burada sizleri aramızda görmekten gurur duyduk.”

Taner ÖZDEN: “Pamukkale Üniversitesi 2. sınıf öğrencisiyim. Herkes 1986'lardan başlayan tarihlerle konuşuyor ben 89 doğumluyum. Odayla ilk tanıştığım zamandan bugüne geçen süreçte ne öğrendiğimi düşünürsem Mesut Ulutaş gibi Hasan Balıkcı gibi önemli değerlerdir. En çok bu anlamda pay biçebiliyorum kendime. Bu isimlerin sadece meslek icrası yönünde bir dünya düşünmediklerini kamunun yararına toplumun yararına çalıştıklarını düşünüyorum. O yüzden bu değerlere sahip çıkmak sizlerden sonra gelecek olan bizim de en büyük görevimizdir.”

Serhan KAR : “Elektrik- Elektronik mühendisliği 3.sınıf öğrencisiyim. Ben burada çok güzel bir gelenek görüyorum. Türkiye'nin değişen dönüşen dinamiğine karşı durabilecek çok güzel bir toplam görüyorum. Bu toplamın gelenekleri bizimle yaşayacaktır bundan emin olabilirsiniz. Sizden öğrendiklerimizi ileriye aktaracağımıza söz veriyoruz.”

Eylem ULUTAŞ : “1988'de babam vefat ettiğinde benim için sadece babam ölmüştü. Baktığımda sadece benim babamın değil sizin yol arkadaşınızın dostunuzun gerek Oda çalışmalarında gerekse de devrimci mücadelede önemli bir kişiyi kaybettiğimizi de sizlerden öğrendim. Ben teşekkür ediyorum babamdan sonraki süreçte hep bizimle birlikte olduğunuz için, bir sıkıntımız olduğunda hep yanımızda olduğunuz için. EMO benim her zaman bir aile olmuştur. Ben gurur duyuyorum onur duyuyorum ki öncelikle babama teşekkür ediyorum böyle bir isim bıraktığı için. Onun çocuğu olmaktan dolayı gerçekten gurur duyuyorum. Bu kadar süreden sonra bir salona Denizli şubede isim verilmesi çok anlamlı benim için. Ardından olabilir bu ama bu kadar zaman geçti. Biliyorum zaten her yıl babamın anmasında hep ordalar hep görüyorum. Bu kadar zamandan sonra bu şekilde anılması beni çok onurlandırıyor.”

Mahir ULUTAŞ : “Ben 1983'te ilkokul 1 de iken okuldan çıkar hemen karşıda Odaya giderdim. Sürekli biz Emo'yu ve Emo'yu var eden insanları hep yanımızda gördük. Babamın vefatından sonra da hiç bir yalnızlık hissetmedik. Örgütün o kıymet bilirliliği hep vardı. Ben tabi sonrasında elektrik mühendisi oldum. Ankara'da şubede merkezde ve İzmir şubede çeşitli kurullarda, yönetimlerde görev aldım. Benim açımdan Emo bir dönem babamın görev yürüttüğü bir yer değil artık benimde çalışma yürüttüğüm bir yer. Babam vefat ettiğinde 40 yaşındaydı, çok gençti. 40 yaşında bir insanın çocuklarının büyüdüğünü görmemesi, çocuğunun çocuğunu görememesi çok sıkıntılı durumlar. Tabi o psikolojiyi 12 Eylül'den sonra Emo'nun toparlanması ve Emo'nun doğrultusunu kaybetmemesi için çalışma yürüten insanların içinde bir insan olmak ve kendini bütünüyle Odaya verme durumunu anlayabiliyorum ama gerek var mıydı bilmiyorum açıkçası. Mesut ULUTAŞ'ın oğlu olarak konuşmaya başladım şimdi, düzlemler birbirine karışıyor tabi. Bunca yıl içinde hep EMO'yu ve EMO'yu var eden insanları yanımızda hissettik. İşte “Macit Amca” söyledi. Birlikte çalıştığım insanlara böyle hitap ediyorum. Onlar benim küçüklüğümde tanıdığım insanlar. Babamın vefatından sonra bir dayanışmada bulunuldu ben o dayanışma sonunda alınmış bir burs ile okudum mezun oldum. Dolayısıyla benim meslek hayatımda da mezuniyetimde de elektrik mühendisi olmamda da Odanın bir etkisi var. Çok teşekkür ediyorum Denizli Şubeye ve tüm EMO camiasına, hep bizimle oldular hep onlardan güç aldık.”

SERVET SOLMAZ I UNUTMAYACAĞIZ

Odamızda 1997 yılından beri muhasebe bölümünde hizmet veren çalışmamız Servet Solmaz'ı görevli olarak gittiği Antalya'da geçirdiği trafik kazasında kaybettik.

1966 yılında Ankara'da doğan Servet Solmaz, 1997 yılından beri Elektrik Mühendisleri Odasında Muhasebe Bölümünde hizmet üretiyordu. Evli ve bir çocuk sahibi olan Servet SOLMAZ, 21 Mayıs 2011 tarihinde geçirdiği trafik kazasında vefat etti.

EMO da çalıştığı 14 yıl boyunca dürüstlüğü, çalışkanlığı, güvenilirliği, güler yüzü ve dostluğuyla Odanın bütün bileşenleri, temsilcilikleri, şubeleri, yöneticileri ve çalışanlarıyla uyum içinde birlikte olan, ülkenin toplumsal muhalefetinde yer alan, sendikal sürecin oluşumu içinde aktif görevler üstlenen, kendini işçi sınıfının iş ekmek özgürlük mücadelesine adan, hoşgörüsü ve sevecenliğiyle kimimizin abisi, kimimizin kardeşi ve hepimizin dostu olan Servet SOLMAZ'ı asla unutmayacağız.

